

Områdets navn

Snellingsrøysa

Referansedata

Fylke: Akershus og Oppland
Kommune: Nannestad og Lunner
Registrant: Frode Løset
Dato feltreg: 21.09.2011
Kartblad: 1915-4 Hurdal
UTM-sentralpunkt: Ø 268523 N 6687559

Vegetasjonssone: Mellomboreal sone.
Areal: 1075 daa.
Høyde over havet: 530-570 m.
Naturverdi: Regionalt/(nasjonalt verdifullt) **
(***)
Friluftsverdi: Skog 3,09, landskap 1,06 og
opplevelse 10.

Sammendrag

Området er NV i Romeriksåsen i Nannestad kommune på grensa til Lunner kommune, 8 km øst for Grua og 1 km sør for RV 35 mellom Hadeland og Gardermoen. Avstanden sørover til Skotjernfjellet naturreservat er på det korteste 600 m. Verneforslaget har nordgrense til markagrensa. Området omfatter et skogområde øst for innsjøen Store Snellingen. Vestkanten av verneforslaget følger vannkanten til Snellingen. Vest for sørenden av Snellingen inngår en liten del av østvendt bratt skråning. Berggrunnen består av dyp- og gangbergarter fra permida med biotittsyenitt.

Det er liten variasjon i vegetasjonstyper i området og rikere vegetasjonstyper i skog mangler. Blåbærgranskog og røsslyng-skinstryteskog er dominerende vegetasjonstyper. Røsslyng-skinstrytefuruskogen opptrer på høyere partier og i myrkanter. På enkelte, noe rikere partier i dalsidene finnes småbregnegranskog i kombinasjon med blåbærgranskog. På myrene er det noe furusumpskog og mindre partier med gransumpskog. Hombles (upubl.) har kartlagt flere myrer i området blant annet små partier med rikmyr (se kjerneområder). Området er svært fattig på lauvtrær.

Det er gammel skog på lav til middels bonitet i det meste av området. Skogen varierer i alder fra vel 100 år til 160 år, mens enkelttrær er langt eldre. Skogen er preget av tidligere plukkhogst. Furu opptil 60 cm i brysthøydiameter er ikke uvanlig. Det er mye død ved av begge treslag, og av gran i alle nedbrytningsstadier. Det skal ha vært en mindre skogbrann øst for Langevatn rundt 1900 (Korsmo og Svalastog 1993).

Verneforslaget er relativt lite berørt av hogstflater, men er omgitt av områder som har vært hardt hogd. Det er stedvis mye død ved og skogen er svært gammel i det meste av området. I tillegg til læger av gran i alle nedbrytningsstadier, er det mye storvokst furu og gadd. Området innehar trolig noe av den eldste furuskogen i hele Markaområdet. Store lauvtrær mangler. Større deler av området har gode forekomster av flere rødlistede arter knyttet til død ved med lappkjuke (EN) som den mest utsatte og flere sårbare arter og NT-arter. Seks kjerneområder er utskilt fra Snellingsrøysa verneforslag. Disse utgjør gammel barskog, rikmyr og intakt lavlandsmyr i innlandet. Utfra dette får området verdien ** /***, regionalt verdifullt (nasjonalt verdifullt) område.

I forhold til mangler ved skogvernet Framstad et. al (2003), oppfyller ikke Snellingsrøysa krav til rike og/eller fuktige vegetasjonstyper eller bekkekløfter. Kriteriet boreal naturskog, særlig granskog rik på død ved oppfylles i noen grad i og med at området har større forekomster av gammel granskog med mange rødlistede arter knyttet til lang kontinuitet i skogbildet, blant annet lappkjuke. Kriteriesettet knyttet til urskogpreget furuskog oppfylles til en viss grad. Området har en betydelig andel gamle storvokste furuer og mye gadd, slik at det på sikt kan oppfylle dette kriteriet i områder som ellers har en liten andel furu.

Feltarbeidet

Området ble inventert 21.09.2011 i pent vær. Området anses tilfredsstillende dekket.

Utvelgelse av området.

Området er foreslått av Naturvernforbundet i Oslo og Akershus (NOA 2011). Begrunnelsen er blant annet at området utgjør et sammenhengende og nokså intakt myr- og skogkompleks med til dels mye naturpreget skog med gamle trær, sjiktning og mye død ved i ulike nedbrytningsstadier. Myrene og små tjern gir landskapet liv og danner store og små rom i skogen.

Friluftsverdier

Verneforslaget har nordgrense til markagrensa.

En blåmerka sti går øst-vest gjennom området. Stien kommer fra Råbjørn i øst går like sør for Langevatnet og nord og vest for Store Snellingen videre mot turisthytta på Snellingen. Det går en spormaskinkjørt skiløype nord for Store Snellingen, videre over høydepartiet øst for Snellingen og sørover mot Råbjørn. Ellers i området er det mindre stier, som viser at området blir en god del brukt til friluftsliv og fiske. Det går sti langs østsida av Langevatnet og langs deler av Store Snellingen. Det er flere bålplasser og spor etter telting langs Snellingen som viser at vannet er mye brukt til friluftsliv. Det er ingen hytter innenfor verneforslaget.

Området har små høydeforskjeller og det er ingen typiske utsiktspunkter. Et åpent skoglandskap med flere idylliske tjern, større myrer og mye åpen skog i øst, gjør likevel at en får et vidt utsyn over området når en ferdes der. Den storvokste eldgamle furuskogen avbrutt av områder med tettere gammel granskog gjør at området framstår variert og storslått.

Store Snellingen er et større vann på ca. 600 daa som dominerer landskapsbildet i området sammen med Snellingshøgda 612 moh. i NV nord for verneforslaget. Området rundt Store Snellingen er attraktivt. Det er lett å ferdes langs strandsonen og det går tråkk langs deler av vannet. Det går en skogsbilveg fra Bruvoll ved Rv 35 sørover mot Sølvbjørn. Videre går det en bommet skogsvei inn til østsida av Store Snellingen, 500 m vest for verneforslaget. Det er ingen skogsveier innenfor verneforslaget. Like øst for Store Snellingen krysses området av en 420 kV ledning med bred kraftgate som er svært dominerende i landskapet.

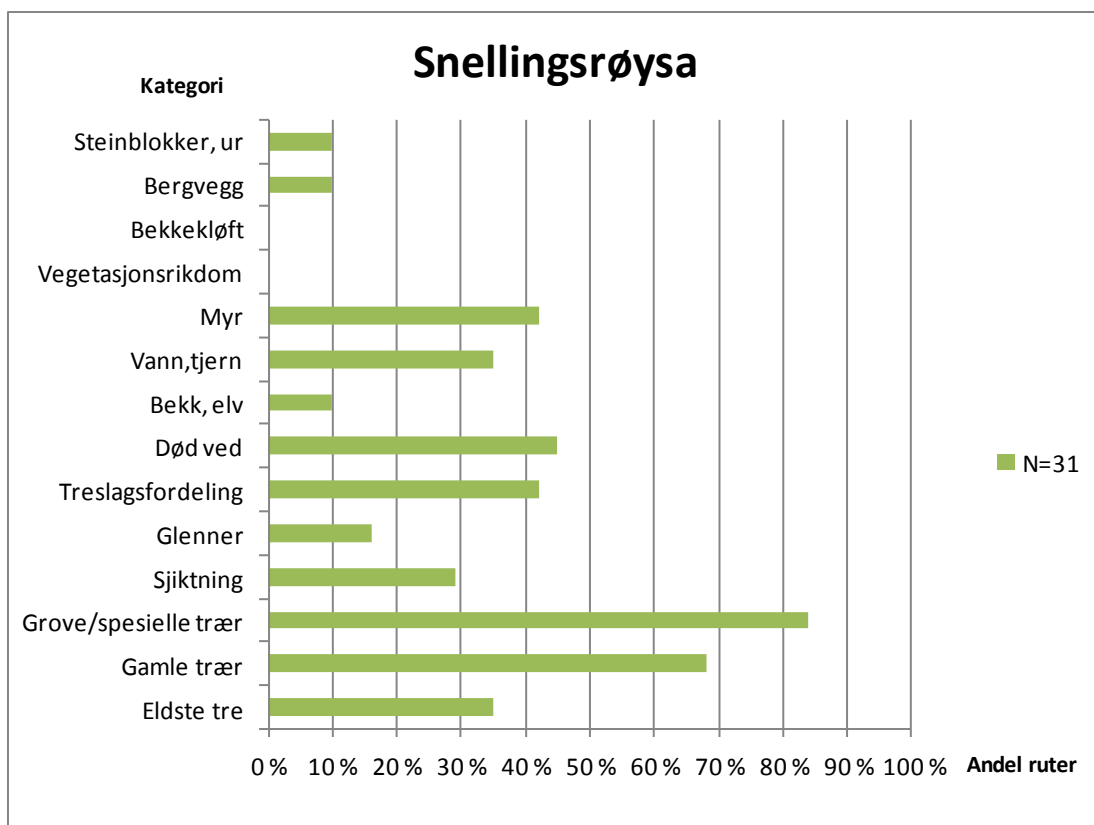
Den ubetjente hytta Snellingen har 9 sengeplasser og drives av DNT. Hytta ligger ca. 1 km vest for Store Snellingen. Langs den blåmerka stien NØ for Store Snellingen ligger Snellingsrøysene som utgjør to større gravrøyser.

Verdisetting etter rutenettmetoden

31 ruter er undersøkt. Området scorer relativt høyt på skogelementer 3,09, middels på landskapselementer (1,06) og middels på opplevelseselementer (10).

Over 80 % av rutene har "grove og spesielle trær" og snaut 70 % har innslag av gamle trær og høyt utslag på eldste tre (over 30 %). For området som helhet, har ca. 30 % av rutene sjiktet skog og relativt få av dem har glenner. I ca. 40 % av rutene er minst 10 % av volumet bestående av andre treslag enn gran. 45 % av rutene har score på død ved.

Av landskapselementer har vel 40 % av rutene innslag av myr, og 1/3 av rutene har vann eller tjern innenfor ruta. Kun 3 ruter har score på forekomster av steinblokker, ur eller bergvegg. Ingen ruter inneholder bekkekløfter eller har rike vegetasjonstyper.

Figuren viser andelen av rutene der kriteriesettene for skogelementer og landskapselementer er oppfylt innenfor 10 daa ruter i undersøkelsesområdet i Snellingsrøysa N=31.

Rutenettmetoden indikerer at det er svært mange gamle, grove og spesielle trær innenfor området. Det er lite sjikta skog, men god treslagsfordeling og mye død ved. Treslagsfordelingen indikerer at mange av rutene har innslag av både furu og gran i bestandet.

Det er mange ruter som har utslag på vann og tjern. Store Snellingen danner vestkant av området og inngår i mange av rutene. Det mangler rike vegetasjonstyper i området og det er også svært lite innslag av variert topografi i form av steinurer, bergvegger eller bekkekløfter. Landskapsmessig framstår området etter rutenettmetoden som fattig i forhold til variasjon i topografi og vegetasjon, men med høye verdier i forhold til innslag av vassdrag og myr.

Området er relativt lite topografisk variert, har liten bredde av vegetasjonstyper og scorer middels på landemerker og stier. En stor andel av området har registrerte naturtyper m.m., og det er flere registrerte kulturminner. I sum gir dette 10 poeng, som er en god score på opplevelsesdimensjon.

Snellingsrøysa skiller seg ut friluftsmessig i forhold til de andre undersøkte områdene på Romeriksåsen ved å ha et stort innslag av vann, attraktivt og nokså åpent terreng og storslått furuskog. Det synes også å være mye brukt av befolkningen både sommer og vinter.

Naturverdier

Tidligere undersøkelser

Deler av området omfatter det utvidede bevaringskogsområdet Langvatnet i Nannestad kommune. Her har et mindre område i lengre tid vært administrativt fredet av Nannestad Allmenning og Siste Sjanse har laget skjøtselsplan for lokaliteten (Siste Sjanse 1993). Deler av verneforslaget ligger ellers sentralt innenfor det tidligere verneforslaget "Snellingsrøysa". Dette området ble foreslått fredet i første runde av verneplan for barskog (jfr. Korsmo & Svalastog 1993). Området var da på over 6 km² og det ble registrert 6 indikatorarter av sopp og 6 av lav. I ettertid er større deler av dette området avvirket. Det er ved flere anledninger på 1990-tallet også inventert av Siste Sjanse (Lindblad 1996).

Lunner kommune er naturtypekartlagt av Brandrud og Bendiksen (2005) og Nannestad kommune av Blindheim (2003). Det er registrert mange naturtypelokaliteter i området. Det er utført kartlegging av myrer i området av Kåre Hombles på 1970-tallet (Hombles upubl.). Disse er seinere lagt inn i Natur 2000 og overført til Naturbase. Det er også nyere registreringer fra området i 2011 (Hofton pers.medd).

Det er registrert flere MIS-figurer i området (www.skogoglandskap.no).

Beliggenhet

Lokaliteten ligger i hovedsakelig i Nannestad allmenning øst for innsjøen Store Snellingen. Området er NV i Romerikssåsen i Nannestad kommune på grensa til Lunner kommune, 8 km øst for Grua og 1 km sør for RV 35 mellom Hadeland og Gardermoen. Avstanden sørover til Skotjernfjellet naturreservat er på det korteste 600 m. Verneforslaget har nordgrense til markagrensa.

Naturgrunnlag

Topografi

Området omfatter et skogområde øst for innsjøen Store Snellingen. Vestkanten av verneforslaget følger vannkanten til Snellingen. Vest for sørenden av Snellingen inngår en liten del av østvendt bratt skråning. For øvrig er områdene sør og øst for Snellingen småkuperte med kollepartier som stikker 20-50 m over det øvrige terrenget. Mellom høydepartiene er det mye myrer samt 3 større tjern Langevatnet, Markusputten og Lønntjernet. Høyeste punkt er ca. 570 moh.

Geologi

Berggrunnen består av dyp- og gangbergarter fra permida med biotitsyenitt (www.ngu.no).

Vegetasjonsgeografi

Vegetasjonssone: Mellomboreal. Seksjon: Svakt oseanisk seksjon Mb-O1. (Moen 1998).

Vegetasjon og treslagsfordeling

Det er liten variasjon i vegetasjonstyper i området og rikere vegetasjonstyper i skog mangler. Blåbærgranskog og røsslyng-skinstryteskog er dominerende vegetasjonstyper. Røsslyng-skinstrytefuruskogen opptrer på høyere partier og i myrkanter. På enkelte, noe rikere partier i dalsidene finnes småbregnegranskog i kombinasjon med blåbærgranskog. På myrene er det noe furusumpskog og mindre partier med gransumpskog. Hombles (upubl.) har kartlagt flere myrer i området blant annet små partier med rikmyr (se kjerneområder).

Gran er helt dominerende treslag i sørlige del rundt sørenden av Store Snellingen, og mellom Langvatnet og Store Snellingen er det også mye blåbærgranskog med mindre partier av småbregnegranskog. Nord og østover øker innslaget med furu og for området som helhet inngår furu som et betydelig treslag i bortimot halvparten av bestandene. Området er svært fattig på lauvtrær. Det finnes noe bjørk, svært lite osp og rogn. Ingen edle lauvtrær ble registrert. Unntaksvis ble det påvist bjørk på mer enn 30 cm i brysthøydiameter.

Karakteristiske trekk ved karplantefloraen

Karplantefloraen er fattig og består av trivielle arter typisk for vegetasjonstypene som finnes der. Typiske arter i feltsjiktet er blåbær, tyttebær, skinstryteog røsslyng. Av treslag finnes gran, furu, einer, bjørk, osp, selje og rogn. På rikere mark i småbregnegranskog forekommer hengeving og fugletelg.

Skogstruktur, påvirkning

Det er gammel skog på lav til middels bonitet i det meste av området. Området grenser mot Store Snellingen i vest, yngre skog i sør og øst og hogstflate i SV. Skogen varierer i alder fra vel 100 år til 160 år, mens enkelttrær er langt eldre. Skogen er preget av tidligere plukkhogst. Furu opptil 60 cm ibrysthøydiameter er ikke uvanlig. Det er mye død ved av begge treslag, og av gran i alle nedbrytningsstadier.

I et tidligere og mer omfattende verneforslag (6 km²), var det inkludert store arealer med røsslyng-skinstryteskog med store beitefurer og mye storvokst gadd av furu (Korsmo og Svalastog 1994). Disse arealene lå hovedsakelig nord for dagens verneforslag og mye av den gamle skogen i disse områdene er avvirket etter 1994.

S og V for sørenden av Store Snellingen er det tidligere kartlagt en nøkkelbiotop med gammel blåbærgranskog med god kontinuitet. Skogen er lite sjiktet. På vestsida av Store Snellingen mellom vannet og ei hogstflate lenger vest, er det en god del læger i alle nedbrytningsstadier. Indikatorarten duftskinn ble funnet her og det var mye hengelav i form av gubbeskjegg. S og SØ for Snellingen er det mindre læger, det er spor etter stubber i hele området og skogen er lite sjiktet. Også her er det mye hengelav (gubbeskjegg). Det går et tråkk langs sør- og vestenden av Snellingen.

Arealene mellom kraftledningen og Snellingen har gammel skog opptil 150 år. Det er stedvis mye død ved middels til lite nedbrutt og dels av store dimensjoner. Furutrærne har dimensjoner opp i 50 cm i brysthøydiameter og det er også en del gadd av furu. Det er hovedsakelig blandingskog av gran og furu på tørrere partier og langs innsjøen, granskog ellers. Både rynkeskinn (NT) og lappkjuke (EN) ble påvist i dette området.

I lia og topppartiet vest for Langevatnet er det svært gammel granskog. Det er stedvis mye død ved og dimensjoner av gran opptil 50-60 cm i brysthøydiameter. Det er mye død ved skiløypa øst for kraftledningen og særlig mye død ved i vestlia av Langevatnet. Skogen er delvis fleraldret med en del grove trær og mange læger i tidlig eller midlere nedbrytningsfase. Det går en spormaskinkjørt skiløype gjennom området uten at dette har noen innvirkning på skogverdiene. I NV kanten av Langevatn er det mer gadd, og læger finnes i alle nedbrytningsstadier. Det er tidligere påvist flere grove læger der det eldste var 350 år i dette området (Korsmo og Svalastog 1993).

Områdene øst for Langvann og nord for Markusputten har mindre arealer med død ved. Furuene er storvokst med dimensjoner opp til 60 cm i brysthøydiameter. I den østligste delen NØ for Markusputten er det tidligere hogstflater og området må regnes som en restaureringsbiotop.

Korsmo og Svalastog (1993) karakteriserte området som ble foreslått vernet (6 km²) som følger:

"En lokalitet med hovedsakelig fattig vegetasjon og stedvis liten påvirkning (...) Området innehar større områder med mager og tørr, til dels brannbetinget blåbærgranskog i lite påvirket tilstand. Området angis som et verdifullt referanseområde der naturlig foryngelse kan demonstreres under forskjellige forhold. I tillegg utgjør lokaliteten biotop for sårbare arter. Området ble gitt verdien (**); meget verneverdig supplementsområde."

Det skal ha vært en mindre skogbrann øst for Langevatn rundt 1900 (Korsmo og Svalastog 1993). Det er brannlyrer flere steder i området.

Det er registrert to miljøtiltaksenheter ved vestlia i Langvannet og vest for Markusputten (www.skogoglandskap.no). I disse to områdene er det markert område for mange gamle trær. Liggende død ved er påvist SØ for Snellingen i sør og i vestlia langs Langevatn. I sørenden av Snellingen er det angitt et område med rik bakkevegetasjon.

Endring i naturtyper

Det er kartlagt flere naturtyper i området tidligere. En av naturtypene for gammel granskog inngår i et større område og foreslås slått sammen med dette. Naturtypen "gammel barskog, utforming gammel granskog" i sørenden av Store Snellingen utvides noe i SV langs vannet for å inkludere gammel skog med noe læger og forekomst av duftskinn (NT).

Artsmangfold

Området er en del av et tidligere stort gammelskogområde som nå er fragmentert av hogst nord for verneforslaget. Verneforslaget omfatter hovedsakelig gammel granskog og barblandingskog med storvokst furuskog med mange myrer og tjern. Det er registrert flere rødlistearter og signalarter knyttet til død ved i området.

I forbindelse med verneplanen for barskog ble det påvist 6 indikatorarter for henholdsvis sopp og lav innenfor verneforslaget som den gang utgjorde mer enn 6 km² (Lindblad et.al 1996). Trolig ble de fleste av disse observasjonene gjort nord for verneforslaget, i områder som i ettertid er avvirket. Seinere er det utført flere registreringer i området. Lappkjuke ble observert utenfor kjerneområdene i vest i 2011. Duftskinn, rynkeskinn og svartonekjuke (alle NT) opptrer relativt vanlig i den gamle granskogen i hele området.

Hoftun (pers.medd) har registrert en rekke rødlistede arter i området i 2011. Registreringene støtter opp om tidligere undersøkelser. Han observerte 3 lokaliteter for lappkjuke (EN) nord og NV for Langvatnet i 2011.

Karplantefloraen er triviell. Andre nøkkelementer enn svært gammel skog mangler. Det er ingen bekkekløfter, det mangler hensynskrevende vegetasjonstyper, svært få gamle lauvtrær og det er ikke registrert rikmyr. Artsinventarert gjenspeiler dette.

Mange av furuene i området er beitet av storfugl og det ble observert både orrfugl og storfugl under befaringen. Det er en tiurleik nord i området. Spor etter tretåspett ble også registrert. I tidligere registreringer er arter som rødstjert, duetrost og trane registrert (Siste Sjanse 1993).

Storlom har hekket i Store Snellingen tidligere, men det er uvisst om den fortsatt hekker der (Artskart 2011).

Kjerneområder

Nummerering henviser til kartet. Kilde: Myrundersøkelser utført av Kåre Hombie på 1970-tallet (upubl.), Blindheim 2003, Sweco 2011.

1. Snellingen Øst

Naturtype: Gammel barskog, utforming gammel granskog

BM verdi: A

Kartblad: 1915 Nannestad

Areal: 717 daa

UTM: Ø: 268611 N 6687789

Hoh: 515-570 m

Området ligger øst for Store Snellingen og omfatter større områder med gammel granskog med innslag av større furuer. Det er mye død ved av både gran og furu i deler av området, og det finnes alle nedbrytningsstadier. Store furuer, både levende og døde, er vanlig og svært typisk for området. Lokaliteten er tidligere kartlagt av flere, blant annet Blindheim (2003) og supplert av Sweco 2011 og Hofton (2011). Det er funnet flere rødlistede arter her. Lokaliteten er en del av et tidligere foreslått verneområde som omfattet et større område rundt og nord for Snellingsrøysene. Snellingsrøysene er en lokalitet med hovedsaklig fattige vegetasjonstyper med blåbærgranskog eller røsslyng-skinstryteskog som er lite påvirket av hogst. I deler av området finnes brannlyrer, noe som tyder på at deler av blåbærgranskogen er brannpåvirket. Det er mange gamle trær i området og det finnes lægere i alle dimensjoner og i alle nedbrytningsstadier. Et avsaget grantre er målt til å være 350 år gammelt (Blindheim 2003). Det er registrert flere lokaliteter med de NT-artene svartonekjuke, rynkeskinn og duftskinn (Sweco 2011) samt lappkjuke (EN), se omtale av kjerneområde 3.

Korsmo & Svalastog (1993) angir området som et viktig supplementsområde i forhold til verneplanen for barskog i Øst-Norge. En liten teig av det foreslåtte verneområdet, fra Snellingsrøysa og ned til et stykke øst for Langevatnet, er administrativt fredet av Nannestad allmenning. Det er laget skjøtselplan for dette området (Siste Sjanse 1993).

Det går en skiløype gjennom området øst for kraftledningen uten at dette har noen betydning for verneverdiene. Det går også en blåmerka sti sør for Langevatn og forbi Snellingsrøysene. Skogen er

svært gammel med mye død ved i alle nedbrytningsstadier og forekomst av flere rødlistede arter og mye stor furu, levende og død. Verdien settes til A, svært viktig.

2. Snellingen SV

Naturtype: Gammel barskog, utforming gammel granskog

BM verdi: C

Kartblad: 1915 Nannestad

Areal: 46 daa

UTM: Ø 268043 N 6686862

Hoh: 540-550 m.

Området omfatter gammel blåbærgranskog i vest, sør og øst for sørenden av Store Snellingen. Skogen er overveiende gammel og ensjiktet, men med mye død ved som er middels til lite nedbrutt i vest, mindre død ved i øvrige deler. Det er noe yngre skog sør i området samt en del myr. Furu mangler og det er lite lauvtrær. Indikatorarten duftskinn ble observert vest i området (Sweco 2011). Lokaliteten er tidligere kartlagt av Hombles (upubl.) og Blindheim 2003. Verdien settes til C, lokalt viktig.

3. Langvatnet V

Naturtype: Gammel barskog, utforming gammel granskog

BM verdi: A

Kartblad: 1915 Nannestad

Areal: 42 daa

UTM: Ø 268701 N 6688088

Hoh: 520-540 m.

Området utgjør deler av den østvendte lia vest for Langevatn i Nannestad allmenning. Området er beskrevet av Hombles (upubl.) og supplert av Blindheim (2003). Dette er den mest urskogsne nære lokaliteten rundt Langevatn. Skogen er grandominert og godt sjiktet. Det finnes godt med gadd, og læger i alle dimensjoner og nedbrytningsstadier. Det er spredt med hengelav i lokaliteten. Blåbærskog og småbregneskog er dominerende vegetasjonstyper. Flere av trærne er over 60 cm i diameter (Blindheim 2003). Arealet er en del av et administrativt vernet areal innenfor Nannestad allmenning. Hofton (2011) har funnet blant annet lappkjuke (EN), dråpekjuke (VU), bølgekjuke (VU) og gul snyltekjuke (VU) i dette området. Verdien settes til A, svært viktig.

4. Markusputten V

Naturtype: Rikmyr, utforming åpen intermediær og rikmyr i lavlandet

BM verdi: B

Kartblad: 1915 Nannestad

Areal: 11 daa

UTM: Ø 0268743 N 6687672

Hoh: 515 m.

Lokaliteten er kartlagt av Hombles (upubl.) Den omfatter myrområder vest for Markusputten, øst for Store Snellingen. Området har en rik kilde og rike mjuk- og fastmatter i vest. Verdien er satt på bakgrunn av størrelse, utforming, påvirkning, arts mangfold og rikhet. I forhold til hensyn og skjøtsel angis at overgangen mellom myr og skog er en viktig del av myrøkosystemet, og ofte den delen av myra som er rikest på arter. Det anbefales derfor at det tas hensyn i en trelengdes avstand fra den kanten av åpen myr. Skogen bør stå urørt der denne er glissen, mens det kan plukkhogges i tettere skogbestand. Det bør arbeides for å få frem et sjiktet skogbilde, gjerne med god treslagsfordeling rundt myra. Området gis verdien B, viktig.

5. Langevatnet N

Naturtype: Rikmyr, utforming intermediær og rikmyr i lavlandet

BM verdi: B

Kartblad: 1915 Nannestad

Areal: 10 daa

UTM: Ø 0268774 N 6688187

Hoh: 515 m.

Lokaliteten er kartlagt og beskrevet av Homble (upubl.). Den omfatter myra i nordenden av Langevatnet SØ for Snellingsrøysene. Området omfatter intermediære fastmatter og rikere mjukmatter. Verdien er satt på bakgrunn av størrelse, utforming, påvirkning, artsmangfold og rikhet. I forhold til hensyn og skjøtsel angis at overgangen mellom myr og skog er en viktig del av myrøkosystemet og ofte den delen av myra som er rikest på arter. Det anbefales derfor at det tas hensyn i en trelengdes avstand fra kanten av åpen myr. Skogen bør stå urørt der denne er glissen, mens det kan plukkhogges i tettere skogbestand. Det bør arbeides for å få frem et sjiktet skogbilde, gjerne med god treslagsfordeling, rundt myra. Verdien settes til B, viktig.

6. Langevatnet SV

Naturtype: Intakt lavlandsmyr i innlandet, utforming blanding mellom nedbørsmyr og jordvannsmyr.

BM verdi: B

Kartblad: 1915 Nannestad

Areal: 21 daa

UTM: Ø 0268645 N 6687592

Hoh: 515 m.

Lokaliteten er kartlagt av Homble (upubl.) og omfatter ei lengre avlang myr SV for Langevatnet. Myra er dominert av fattig -intermediær fastmatte- og mjukmattevegetasjon. Det er forekomster av flere slukhol og oppkommer. Strengdannelse i nord. Overgangen mellom myr og skog er en viktig del av myrøkosystemet og ofte den delen av myra som er rikest på arter. Det anbefales derfor at det tas hensyn i en trelengdes avstand fra den kanten av åpen myr. Skogen bør stå urørt der denne er glissen, mens det kan plukkhogges i tettere skogbestand. Det bør arbeides for å få frem et sjiktet skogbilde, gjerne med god treslagsfordeling, rundt myra.

Verdien settes til viktig, B. Verdien er satt på bakgrunn av størrelse, utforming, påvirkning, artsmangfold og rikhet.

Tabell: Artsfunn fra Snellingen. Områdene omfatter: 1 Snellingen Øst, 2. Snellingen SV, 3. Langevatnet V, 4. Markusputten V. og 5. Langevatnet N og 6. Langevatnet SV.

Norsk navn	Vid.navn	Rødlistestatus	Antall lokaliteter	Kilde	Funnet
Lappkjuke	<i>Amylocystis lapponica</i>	EN	1	Sweco 2011 Hofton 2011	1,3 samt ved St.Snellingen
Dråpekjuke	<i>Postia guttulata</i>	VU	1	Hofton 2011	1,3
Gul snyltekjuke	<i>Antrodiella citrinella</i>	VU	1	Hofton 2011	1,3
Bølgejuke	<i>Spongiporus undosus</i>	VU	1	Hofton 2011	1,3
Rosenkjuke	<i>Fomitopsis rosea</i>	NT	1	Hofton 2011	Langvatnet N
Svartsonekjuke	<i>Phellinus nigrolimitatus</i>	NT	>10	Blindheim 2003 Sweco 2011, Hofton 2011	1
Duftskinn	<i>Cystostereum murrayi</i>	NT	>5	Sweco 2011, Hofton 2011	1,2,3
Rynkeskinn	<i>Phlebia centrifuga</i>	NT	>5	Sweco 2011, Hofton 2011	1,2,3
Gubbeskjegg	<i>Alectoria sarmentosa</i>	NT	Mange	Sweco 2011	1,2,3 pluss
Praktbarksopp	<i>Veluticeps abietina</i>	LC	1	Lindblad et.al 1996, Hofton 2011	2
Granstokkjuke	<i>Phellinus chrysoloma</i>	LC	4	Sweco 2011	1,
Tretåspett	<i>Picoides tridactylus</i>	LC	4	Sweco 2011	1

Avgrensning og arrondering

Området foreslås utvidet med et lite areal SV for Store Snellingen. Tangen mellom kraftledningen og Store Snellingen helt nord i området foreslås å inngå i området for å få en bedre arrondering slik at forslag til vernegrense følger vannkanten av Snellingen på hele strekningen. For øvrig beholdes grensene.

Det er flere av de registrerte kjerneområdene som omfatter arealer også nord for verneforslaget. Det har kommet innspill om at deler av disse områdene har stor verdi og bør inkluderes pga. viktige forekomster av sårbare arter knyttet til død ved, blant annet lappkjuke.

Vurdering og verdisetting

Tabell. Verdisetting for området Snellingen. Ingen stjerner (0) betyr at verdien av kriteriet er fraværende eller ubetydelig. Strek (-) betyr ikke relevant. Se ellers kriterier for verdisetting i metodekap. 1. Snellingen Øst, 2. Snellingen SV, 3. Langevatnet V, 4. Markusputten V, 5. Langevatnet N og 6. Langevatnet SV.

Navn	Urørthet	Størrelse	Topograf. variasjon	Vege-tasjon. Variasjon	Arrondering	Arts-mangfold	Rike - veg. typer	Død ved mengde	Død ved kontinuitet	Treslags-fordeiling	Gamle lauvtrær	Gamle bartrær	Samlet verdi
Hele området	**	*	**	*	**	***	*	***	***	*	*	***	**(****)
1.Snellingen Øst	*	*	*	*	**	***	*	***	**	*	*	***	***
2.Snellingen SV	*	*	*	*	*	**	*	**	**	*	*	**	*
3.Langevatnet V	*	*	*	*	*	***	*	***	***	*	*	***	***
4.Markusputten V	-	-	-	*	-	*	**	-	-	-	-	-	**
5.Langevatnet N	-	-	-	*	-	*	**	-	-	-	-	-	**
6.Langevatnet SV	-	-	-	*	-	*	**	-	-	-	-	-	**

Verneforslaget er relativt lite berørt av hogstflater, men er omgitt av områder som har vært hardt hogget. Det er lite variasjon i skogtyper og topografi og det er ikke innslag av rikere vegetasjonstyper bortsett fra mindre arealer med rikmyr. Det er stedvis mye død ved og skogen er svært gammel i det meste av området. I tillegg til gran i alle nedbrytingstadier, er det mye storvokst furu og gadd. Området innehar trolig noe av den eldste furuskogen i hele Markaområdet (Midteng pers.medd). Store lauvtrær mangler. Større deler av området har gode forekomster av flere rødlistede arter knyttet til død ved med lappkjuke (EN) som den mest utsatte og flere sårbare arter og NT-arter.

I forhold til mangler ved skogvernet Framstad et. al (2003), oppfyller ikke Snellingsrøysa krav til rike og/eller fuktige vegetasjonstyper eller bekkekløfter. Kriteriet boreal naturskog, særlig granskog rik på død ved oppfylles i noen grad i og med at området har større forekomster av gammel granskog med mange rødlistede arter knyttet til lang kontinuitet i skogbildet, blant annet lappkjuke. Kriteriesettet knyttet til urskogpreget furuskog oppfylles til en viss grad. Området har en betydelig andel gamle storvokste furuer og mye gadd, slik at det på sikt kan oppfylle dette kriteriet i områder som ellers har en liten andel furu.

Utfra dette får området verdien ** /***, regionalt verdifullt (nasjonalt verdifullt) område.

Referanser

Brandrud, T.E. og Bendiksen, E. 2005. Naturtypekartlegging i Lunner kommune. Med vekt på kulturlandskap, ferskvann og myr.

Blindheim, T. 2003. Kartlegging og verdisetting av naturtyper i Nannestad kommune. Siste Sjanse rapport 2003-8.

Framstad, E., Økland, B., Bendiksen, E., Bakkestuen, V., Blom, H. & Brandrud, T. E. 2003. Liste over prioriterte mangler ved skogvernet – NINA Oppdragsmelding 769. 9pp.

Hofton, T.H. 2011. Notat fra befarig 14.10.2011.

Homble, K. upubl. Undersøkelser av myrer i området på 1970-tallet.

Lindblad, I. 1996. Skogsområder i Øst-Norge registrert av Siste-Sjanse, NOA-rapport 1996-1.

Korsmo, H og Svalastog, D. 1993. Inventering av verneverdig barskog i Oslo og Akershus. NINA Oppdragsmelding 227. 1-128.

Moen, A. 1998. Nasjonalatlas for Norge. Vegetasjon. Statens kartverk, Hønefoss.

NOA 2011. Verneplan II for Eventyrskoger. Notat. Omfatter 34 områder.

Siste Sjanse 1993. Kontinuitetsmiljøer og hensyntagen ved skogsdrift i Skotjernfjell og Snellingen. Romeriksåsene. Upublisert rapport 14s.

Svandal, J. E. 2000. Viltet i Lunner kommune. Rapport 86 s.

Nettadresser:

www.artsdatabanken.no

www.naturbase.no

www.skogoglandskap.no

www.ngu.no

www.riksantikvaren.no

Pers medd:

Rein Midteng

Kåre Hombles

Tom Hellik Hofton

Bilder fra området

Fra blåmerka sti mot Snellingen i nord. Foto: Frode Løset, Sweco Norge AS

Storvokst furu med innslag av gadd. Foto: Frode Løset, Sweco Norge AS

Brannlyrer i åpen, gammel furuskog i N-del av området. Foto: Frode Løset, Sweco Norge AS

Gammel granskog der det ble funnet lappkjuke. Foto: Frode Løset, Sweco Norge AS

Typisk skogbilde i granskogen øst for kraftledningen. Duftskinn (NT)
Foto: Frode Løset, Sweco Norge AS

Fin rasteplass ved Store Snellingen. Foto: Frode Løset, Sweco Norge AS

Myrområde vest for Markusputten. Foto: Frode Løset, Sweco Norge AS

Brannlyre ved stien sør for Langevatnet. Bildet er tatt vestover. Foto: Frode Løset, Sweco Norge AS

Lappkjuke (EN) registrert like øst for Store Snellingen. Foto: Frode Løset, Sweco Norge AS

En av de mange, svært storvokste furuene i området. Foto: Frode Løset, Sweco Norge AS

Kulturminnet Snellingsrøysa. Foto: Frode Løset, Sweco Norge AS

Store Snellingen sett fra sørenden. En friluftspærl. Foto: Frode Løset, Sweco Norge AS

Fra Langvatnet øst i området. Det er omgitt av et større kjerneområde med gammelskog.
Foto: Frode Løset, Sweco Norge AS

Snellingsrøysa

Areal

1075daa

Naturverdi **(***)

